

TERAPIA NA CZTERY ŁAPY

– zajęcia z udziałem psa w pracy z dzieckiem z zaburzeniami zachowania i deficytami rozwojowymi

Od najwcześniejszych czasów częścią otoczenia człowieka były zwierzęta, a w szczególności pies, który wszedł na stałe w skład ludzkiej rodziny. Wkrótce człowiek nauczył się wykorzystywać szczególne umiejętności zwierzęcia. Pies stał się towarzyszem człowieka uczestnicząc w jego

codzienności, przyjął rolę pomocnika w pracy, stał się wsparciem w nieszczęściu, „terapeutą” w leczeniu różnych zaburzeń i wreszcie zaczął odgrywać ważną rolę w procesie rehabilitacji różnych niepełnosprawności u dzieci i dorosłych.

Na drodze wielu tysięcy lat ewolucji, obecność psa w życiu człowieka spowodowała, że zwierzę nauczyło się rozumieć komunikaty pozawerbalne człowieka, „czytając” z mimiki twarzy, mowy ciała, z intonacji głosu, a odczytując sygnały zapachowe człowieka opanowało umiejętność rozumienia i związku sytuacji z oczekiwaniami człowieka. Inną cechą odróżniającą psa od innych zwierząt żyjących blisko człowieka był stopień empatii w stosunku do niego.

Zdolności te i wzajemne rezonowanie emocjonalne spowodowały, że powiązanie obu gatunków - człowieka i psa, stały się podstawą do stworzenia koncepcji psa-terapeuty.

Należy w tym miejscu się zastanowić na czym polega korzystny wpływ oddziaływania psa na człowieka i co czyni psa tak znakomitym towarzyszem oraz terapeutą człowieka?

Pies dzięki swoim cechom gotowości służenia i zadawania człowieka, zdolności podporządkowania się człowiekowi i postawy szacunku do niego

(człowiek jako przewodnik w stadzie), a także dzięki zdolności porozumiewania się tworzy szczególną więź człowiek-pies i staje się swoistym pośrednikiem pomiędzy terapeutą a dzieckiem.

Dzięki tej więzi można podejmować w pracy z dzieckiem różnego typu działania: rozwijające u niego mowę, usprawniające motorykę, można kształtować harmonię i delikatność w ruchach celowych.

Przez działania edukacyjne można rozwijać u dziecka wyobraźnię, kształcić cechy odpowiedzialności i wytrwałości umiejętności podejmowania decyzji, wyrażania własnego zdania- cechy niezbędne w adaptacji dziecka do sytuacji społecznych w jakich funkcjonuje.

Wreszcie przebywanie w bliskości psa pomaga rozładować napięcie wyciszyć emocje w bezpiecznych warunkach. Dotyk i poczucie ciepła ciała psa, jego obecność wystarcza by uspokoić pobudzone dziecko, głaskanie i przytulanie pomaga się odprężyć, co oznacza zmniejszenie napięcia mięśniowego u dziecka, rozluźnienie, relaks, a stąd przyjemność i radość.

Obecność psa wpływa więc w znacznym stopniu polepszenie zdrowia pod względem somatycznym, psychofizycznym i emocjonalnym.

Zauważa się, że praca z udziałem psa wzmacnia u dziecka zainteresowania światem zewnętrznym, pozwala mu koncentrować uwagę na ćwiczeniu, w formie zabawy i jest dla dziecka atrakcyjna. Dzieci na zajęciach z psem chętniej ćwiczą, silniej są zmotywowane, a wykonywane przez nie zadania dostarczają im wielu pozytywnych doznań.

To, że człowiek zaprosił do swojego życia psa jest niewątpliwie wyznacznikiem rozwoju cywilizacji, nauki jako takiej, czerpania z jej osiągnięć i jednocześnie miernikiem humanizmu. Zaś dostrzeżenie w psie partnera daje prawo do godnego istnienia nie tylko człowiekowi, lecz także najbliższemu towarzyszowi jakim jest pies.

Ta idea przyświeca nie tylko nauce i zagadnieniom dogoterapii, ale jest też ważnym głosem o prawach zwierząt i o dobru jakie wynika z relacji człowieka z psem.

Janina Stepek

Tarnowskie Góry, dn. 04.02.2018 r.